

בש"פ 1987/22 - רוני זהבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1987/22

לפני: כבוד השופט י' וילנר

המבקש: רוני זהבי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל-אביב (כב' השופט ש' מלמד), מיום 8.3.2022
בעת"מ 19449-03-22

בשם המבקש: עו"ד ניר ליסטר

החלטה

1. בקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי תל-אביב (כב' השופט ש' מלמד, עמ"ת 19449-03-22) מיום 10.3.2022, בגדרה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי דחה את ערר המבקש על החלטתו של בית משפט השלום (כב' השופטת ע' יהב, מ"ת 29784-01-22) מיום 8.3.2022 שהורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום והליכים קודמים

2. ביום 29.10.2017 הוגש כתב אישום נגד המבקש המייחס לו עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות, היזק לרכוש

במזיד, איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק - עבירות לפי סעיפים 382(ב), 452 ו-192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וסעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982. בכתב האישום מתוארת מסכת של תקיפות, איומים והטרדות, שהמבקש ביצע בבת-זוגו לשעבר (להלן: המתלוננת). בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. ביום 10.2.2022 הוגש תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן לבית המשפט השלום, במסגרתו הוערך כי רמת הסיכון הנשקפת מהמבקש היא גבוהה. שירות המבחן ביקש שהות לצורך בירור מול "בית נועם", מרכז טיפולי לאליומות במשפחה, אם המבקש יוכל להתאים למסלול שכולל טיפול ושהות במקום במשך 24 שעות ביממה. בהחלטת מיום 11.2.2022, הורה בית המשפט השלום (כב' השופטת ע' יעקובוביץ) על תיאום ריאיון למבקש ב"בית נועם", ועל הגשת תסקיר משלים.

4. ביום 7.3.2022 הוגש תסקיר נוסף ממנו עולה כי הטיפול התרופתי שמקבל המבקש כיום לא מפחית באופן מותאם את התנהגותו האלימה ועיסוקו האובססיבי במתלוננת, וכן צוין שהמבקש מתקשה עדיין לגלות אמפתיה כלפיה ואף מאשים אותה במצבו. מ"בית נועם" נמסר לשירות המבחן שיהיו מוכנים לקבל את המבקש בכפוף להערכה פסיכיאטרית בנוגע להתאמתו למקום, וכן בכפוף לכך שתהיה חלופה, במקרה שבו המבקש לא יתאים לשהייה שם. לצורך כך, שירות המבחן איתר שני מכרים של המבקש שיוכלו להוות חלופה כאמור. שירות המבחן המליץ אפוא על שחרורו של המבקש למסלול טיפול אינטנסיבי ב"בית נועם", ועל העמדתו לפיקוח מעצר של שירות המבחן.

5. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 8.3.2022, הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, ואולם, טען כי יש להעדיף חלופת מעצר בהתאם להמלצת שירות המבחן. המשיבה התנגדה להמלצת שירות המבחן, וטענה כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המבקש בחלופת מעצר. בהחלטתו מיום 8.3.2018, קיבל בית משפט השלום (כב' השופטת ע' יזהר) את בקשת המשיבה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת החלטה זו קבע בית משפט השלום כי לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירות דומות, ונדמה שאופי המעשים רק החמיר עם השנים. בית המשפט התקשה לתת אמון ברצונו של המבקש לשנות את דרכיו ולקבל טיפול, וכן נתן משקל לפחד שהביעה המתלוננת לחייה ולחיי בתה. בהחלטה נוספת מאותו היום אסר בית המשפט השלום על המבקש ליצור קשר עם בתו.

6. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי אשר דחה את הערר וקבע כי לאור חומרת המעשים, הימשכותם לאורך זמן רב, וכן קרבת "בית נועם", שאיננו חלופת מעצר סגורה, למקום מגוריה של המתלוננת, אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט השלום.

הבקשה דנן

7. בבקשה שלפניי מתמקד המבקש בשלושה טיעונים מרכזיים: ראשית, נטען כי נפל פגם בהליך שהתקיים בבית המשפט השלום, משום שבית המשפט שמע במהלך הדיון טיעונים מצד המתלוננת ובא-כוחה, ובית המשפט המחוזי נמנע מלהתייחס לכך בהחלטתו. שנית, היה מקום לאפשר למבקש להציע חלופות מעצר אחרות רחוקות יותר ממקום מגוריה של המתלוננת, או להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני, הפוגעים פחות בחירותו. לבסוף, נטען כי בית המשפט המחוזי התעלם בהחלטתו מטענת המבקש לפיה ההחלטה על איסור יצירת קשר עם בתו ניתנה בחוסר סמכות.

8. לאחר העיון בבקשה ובנספחיה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, אף מבלי לקבל תשובה.

9. על בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר יחולו אמות מידה מצמצמות, ובקשה כאמור תתקבל רק במידה שמתעוררת בה שאלה בעלת חשיבות כללית ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או בהתקיים נסיבות חריגות, כגון עיוות דין שנגרם לחשוד או פגיעה בלתי מידתית בחירותו (ראו: בש"פ 9489/17 שקיר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (5.12.2017); בש"פ 9590/17 אבו מדעם נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (8.12.2017)). חרף טענותיו של המבקש בנדון, הלכה למעשה, הבקשה דנן אינה מעוררת כל שאלה עקרונית בעלת השלכות רוחב, והיא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי הנדון ונסיבותיו. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

עוד אוסיף, כי לא ראיתי בטענת המבקש ביחס לשמיעת המתלוננת בבית משפט השלום נימוק המצדיק מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", ולו מהטעם שהמבקש כלל לא התנגד בזמן הדיון לשמיעתה של המתלוננת בבית משפט השלום, זאת, כפי שעולה מפרוטוקול הדיון שם.

10. למעלה מן הצורך, אוסיף בתמצית כי לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי אף לגופה. מסוכנותו הרבה של המבקש עולה בבירור מחומרת מעשיו, מעברו הפלילי, ומהערכת שירות המבחן שלפיה רמת הסיכון הנשקפת ממנו גבוהה. די באלה כדי לקבוע כי לא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי אשר קבע כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המבקש בחלופת מעצר. אוסיף עוד, כי לא מצאתי להתערב אף בהחלטת הערכאות קמא שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן לשחרר את המבקש לחלופת המעצר. כידוע, חרף המשקל הממשי שיש ליתן להמלצת שירות המבחן, בית המשפט אינו מחויב לאמץ את ההמלצה, והיא אינה כובלת את שיקול דעתו (ראו מיני רבים: בש"פ 6837/13 חרבוש נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.10.2013)).

11. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט באדר ב' התשפ"ב (22.3.2022).

ש ו פ ט ת